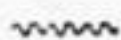

ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑ

ΝΕΑΣ ΦΙΛΗΣ

Εἰς τοῦ κόσμου τὴν πορείαν ἀπαυδήσας ὁδοιπόρος,
 πρὶν ὃ ἥλιός μου δύσῃ ζητῶ σκέπην νὰ καθήσω.
 Μεθ' ἰδρῶτος ἀναβαίνω τῆς ζωῆς τὸ ξηρὸν ὄρος,
 καὶ μετὰ δακρύων βλέπω τὰς κοιλάδας τοῦ ὀπίσω.
 Μὴ θαυμάζῃς ἂν ἀκόμῃ πρὶν ἢ κόμῃ μου ἀσπρίσῃ
 ἢ φωνή μου νοθεσίας λευκοῦ γέροντος σοὶ δίδῃ·
 πολλὰ ἔπαθα καὶ εἶδα εἰς τὸ σύντομον ταξείδι,
 κ' εἰς τοῦ μνήματός μου τώρα κάθημαι τὸ κυπαρίσσι·
 τὴν νεότητά μου κλαίω εἰς τὸν ἀνοιχτόν μου λάκκον,
 καὶ παθῶν καὶ πείρας φέρω βαρυφορτωμένον σάκκον.
 Μ' ἑλαφρὸν πετᾶς τὸν πόδα εἰς τῆς γῆς τοὺς παραδείσους,
 καὶ μακράν σου εἶν' ἡ λύπη, καὶ τὸ γῆρας, καὶ ὁ τάφος·
 παίζεις μ' αὔρας καὶ ζεφύρους, φορεῖς ῥόδα καὶ ναρκίσσους,
 καὶ ἀμέριμνος κοιμᾶσαι εἰς τοῦ βίου μας τὸ σκάφος.
 Τρέχε τὸν τερπνόν σου δρόμον, πλὴν μὲ προσοχὴν προχώρει.
 Ῥόδον εἶν' ἡ εὐτυχία, ὡς τὰ ῥόδα πλὴν κεντρώνει·
 καὶ ὁ στολισμένος κόσμος ποῦ τὰ βλέμματα θαμβώνει,
 εἶν' ἀπατεῶν πανοῦργος μὲ λαμπρὸν ἐπανωφόρι.
 Ὅλα φεύγουσι, καὶ μόνη λεπτὴ μνήμη των μᾶς μένει·
 ἡ νεότης μας γηράσκει, ἐξατμίζεται τὸ πνεῦμα,
 ἡ ἡμέρα νυκτοδύει, χύνεται τὸ ὑγρὸν ῥεῦμα,
 καὶ μαραίνεται τὸ ἄνθος, καὶ ὁ ἄνθρωπος πεθαίνει.

Μὴ προσέξῃς εἰς τοὺς τόνους ποῦ τὰ ὦτα ἐξιππάζουν,
καὶ τὰ χεῖλη μὴ ἐγγίσῃς εἰς τὸ μέλι τῶν κολάκων·
εἰς τ' ἄθῳα βήματά σου ὑποσκάπτουν κρυπτόν λάκκον,
καὶ με' ἄνθη τὸν σκεπάζουν.

Μὴ πιστεύῃς τῶν ἀνθρώπων τὸ πανοῦργον αὐτὸ γένος·
εἰς τὰ χεῖλη τῆς φιλίας μειδιᾷ ἢ δολιότης·
εἰς τῶν καρδιῶν τὰ βάθη εἶν' ὁ φθόνος φωλευμένος·
ὑπερόπτου φιλαυτίας εἶν' ὁ ἔρως συνωμότης.

Ἄνθος ἀρτιανοιγμένον! ὦ! φοβοῦ, φοβοῦ τὰ σμήνη
ὅσα πέριξ σου πετῶσι, καθὼς μέλισσαι εἰς ἄνθη.

Εἶδα ῥόδον κ' εὐωδίας καὶ ἀρώματα νὰ χύνη,
ἀπὸ μέλισσαν πλὴν μόλις ἐκεντήθη κ' ἐμαράνθη.

Μ' ἀρετὴν θωρακισμένην τὴν καρδίαν πάντα ἔχε·
ἀφημέν' εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ συντρόφου τῆς ζωῆς σου,
χωρὶς ἢ παθῶν ἢ φόβων εὐτυχῆς μαζῇ του τρέχε
τῆς ζωῆς τὸν τραχὺν δρόμον εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου.
Καὶ ἂν σύννεφα μακρόθεν σοὶ μαντεύουν τρικυμίαν,
καὶ ἂν ἄδικ' ἀγριεύσῃ ἐναντίον σου ἡ τύχη,
εἰς τὰς συμβουλὰς ποῦ δίδουν οἱ ἀσκητικοί μου στίχοι
κ' εἰς τὴν ἄδολον ψυχὴν σου θὰ εὐρίσκης εὐτυχίαν.

